

Hat cipőkereskedő kijelölését visszavonta a polgármester

(A Délmagyarország munkatársától) A közellátási miniszter utasította a város hatóságát, hogy vizsgálja felül a cipőkereskedők kijelölését. Két évvel ezelőtt történtek a kijelölések és ezalkalommal 25 cipőkereskedőt jelöltek ki Szegeden. A ki nem jelölt cipőkereskedők kötelesek voltak az áruháztárukat meghatározott időn belül kiárusítani, a megmaradó készletet pedig átadták a kijelölt kereskedőknek.

A közellátási miniszter nemrégiben megállapította, hogy sok a kijelölt cipőkereskedő és utasította a városok polgármesterét, hogy a kijelöléseket újból vizsgálják felül és csökkentse a kijelölt kereskedők számát. Ez a felülvizsgálat most történt meg Szegeden is a miniszteri utasításnak megfelelően. A kijelölések felülvizsgálatánál négy szempont volt az irányadó. Elsősorban azt vizsgálták, hogy kik a legrégebb cipőkereskedők Szegeden, a másik szempont az volt, hogy kik azok, akik kizárólag cipőkereskedéssel foglalkoznak, fontos szempont volt a kereskedő hadirokkanti mivolta, továbbá, hogy megfelelő áruháztárral rendelkezik-e az illető kereskedő. Most döntött a polgármester a kijelölések revíziójáról és 6 cipőkereskedő kijelölését vonta vissza. Azok neve: Almási Gyula, Horváth Mihály-utca, Rusz Péter, Iskola-utca, Bányai Imréné, Tavasz-utca 21.

A kijelölés visszavonása ellen fellebbezésnek nincs helye és az erről értesített cipőkereskedő azonnal köteles a kereskedői tevékenységét beszüntetni. A visszavont kijelölések között olyan is van, aki nek kereskedői jogosítványa nemcsak cipőkereskedésre, hanem más kereskedelmi tevékenység gyakorlására szól, egy másik kijelölt cipőkereskedőtől pedig azért vonták vissza a kijelölését, mivel megállapították, hogy az illetőnek nincs üzlete, áruháza sem volt, hanem műhelyében dolgozott.

A kijelölt cipőkereskedők száma most már Szegeden 14-re csökkent, miután már előbb néhány kijelölést visszavont a polgármester.

ROZSNYAI ETEL fehérműszalonja

méret után készít férfi, női és gyermekfehérműt, ágyneműt, házi kabátokat, piámkákat, orvosi köpenyeket **Kiss-utca 2.**

Nagy sikert aratott a szegediek Bohémélet előadása a fővárosban

Budapest, március 4. A szegedi Városi színház operaegyüttese szombati és vasárnapi budapesti vendégszereplése a legnagyobb siker jegyében zajlik le. Az első napon szombaton este a Bohéméletet játszotta az együttes a Magyar Művelődés Háza hatalmas nézőterének zsúfolásig megtelt szék-sorai és páholyai előtt. A szombati előadásnak már első meglepetése volt, hogy a színpadra lépő főszereplőket hatalmas lelkes tapsal fogadták. Tünetes tapst kapott Friesay karnagy, Baumgartner és Megyesy áriáját meg-

isméltették. A nagyszámu előkelő közönség soraihan megjelent Márkus László, az Operaház igazgatója, a főváros részéről Némethy Károly tanácsnok, Szeged képviselője pedig dr. Pálffy György kulturális tanácsnok, aki mindkét előadást meghallgatja. A vasárnapi Tosca előadásra szintén minden jegy elkel. A budapesti népművelési ügyosztály a nagy sikerrel szereplő szegedi operaegyüttest vasárnap vendégül látja vacsorára a Gellért-szállóban. (MTI)

Brilliáns ékszereket,

ezüst evőeszközöket, tálcaikat és dísz tárgyakat megbízóim részére magas áron megvételre keresek **Csury-órák Szeged, Kárász-utca 16. szám.**

Tallózás rég szegedi betűszérükön

(1.) Ezek a sorok voltaképpen önmagunknak szánt emlékeztető feljegyzések, de épp úgy adatok is komoly kutatók számára, ha valamikor szükségük lesz rá. Azt állítom össze, hogy a századfordulón kik dolgoztak a szegedi lapokban, de megemlékezem a közvetlen elődokról is. Sok név egész tekintélyes fejezetet érdemelne, — hiszem, hogy meg is kaphat, amennyire magamat ismerem, csak levegőhöz jussak. Ugy érzem ugyanis, hogy Szegednek a félszázad felé haladó történetét, igazi arcát, jellemzését még csak ezután lehet öszintén megírni, mondjuk: a megszépítő távlatból. Legyen azért ez a kis írás előleg, hiszen az volt ugyanis mindig a levegője a bohém népnek.

Szegeden vált emberré és íróvá Mikszáth Kálmán, aki azzal a pesszimiztikus kijelentéssel érkezett közénk, hogy ő már kiírta magát. Voltaképpen csak akkor kezdte s illuzióját zsenit sosem válogatta kötetbe, ezek a holmik sokkal a halála után látnak összegyűjtve napvilágot. Itt írta a Híradót Gárdonyi Géza sokszor egymagában. A vezéreknél pára gyújtott, mert ahhoz vágott néhány kíváncsát, a lárcát másik asztalnál írta meg szivarozva, hiszen abban társasági lények szerepelnek, a napihíranyag kedvéért a harmadik asztalhoz ült s akkor cigarettázott, hiszen egy-egy hír sem hosszabb életű a cigarettánál. Az is tulsz, hogy asztal, hiszen a Híradónál egy falhoz állított alacsony állvány helyettesítette az asztalokat, azt ülték végig a munkatársak, akkora volt, mint a szoba.

Kemechey Jenő választékos eleganciája új szint jelentett a bohémek palettáján, őt hamar elvitte a Budapesti Hírlap, a maga levegőjébe valónak ítélvén. Lipcsey Ádám ügyvédjelölt idejét töltötte Szegeden, bár a betű mindig jobban érdekelte, mint a jogi tudomány. Kabos Ede is átmeneti vendégünk volt, viszont ő a völgyéni idejét szolgált Szegeden Pósa bácsi versében írta volna meg a rendőri körözteseteket is, ha Dankó Pista kíséri zeneszával.

Hatalmas, irodalomtörténeti jelentőségű a régi Szegedi Napló munkatársainak gárdája. Thury Zoltán, az eléggé nem méltányolt mély érzésű író, azzal kezdte szegedi működését, hogy váltót terített Csóór Gáspár elé.

— Lenne szíves aláírni?

— Akár mind a négy sarkában, — felelte Csóór.

Ez az örökké vidám Gazsi szegedinyebb volt a szerkesztőségi egérnél is, annyira eladósodva, hogy elsején alig kapott ki egy-két forintot a fizetéséből. Lefoglalták a hitelezői. Azért kifundálta, hogy elvált a feleségétől s az asszonnyal lefoglaltatta minden járandóságát. A nőtartás és a gyerekek ellátása az első a foglalásoknál. Azért a család együtt maradt ezután is, sőt amikor közeledett az új gyerekladás, hirtelen összeházasodtak újból végtére nem lehet a törvénytelen számát szaporítani. Hogy ezen a gazdasági alapon hányszor kötöttek házasságot, azt kutassa ki nálamnál ráérőbb ember. Az elmúlt évtizedekben egyébként Csóór írta a legtöbb és legérdekesebb megemlékezést Gárdonyi Gézáról a Pesti Hírlapban.

Sebők Zsigmondnak van néhány szegedi vonatkozású novellája, amik ha nyugati kultúrnyelven jelennek meg, ma világhírű remek. (A káoszban tanító.) Mindig magába vult csendessége felsőtanán érezte magát a legjobban Vadász Lajos kapitány barátságában. Ott aztán a két szóltan ember órákon át kibeszélhette magát, de a csillagok ragyogása, az éjszakák ezer színtelében zsongó csendje mind gyémántszálakként tért vissza Sebők írásaiiban.

A tanárból újságíróvá lett Seress Imre csak mellékesen áldozhatott írói hivatásának, öreg koráig újságírói rebot maradt a kenyere. Pedig szati-

rikus versparódiái valamikor az egész országot megkecagatták. Talán emlékszik még valaki a régi generációból a két tóra, akik belenéztek a háromszögletű mérnök messzelátójába. (Mit látolsz Pripieska? En nem látok semmit. Hát te talán látolsz? En is látok semmit.)

Sas Ede alsóvárosi fiú volt, épp csak a névjegyet hagyta a szegedi újságírásban örökké mozgékony természet idegenben találta meg a nagyobb érvényesülési területet. Thewrewk István, az irodalom hivatásos elmebajosa is itt kezdte. Később aztán, mielőtt nyugtalanságot érzett, berohogott a Lipótmezőre, ahol öröklikas fogadta. Ő volt a zart intézetek hangversenyeinek szerzője és rendezője, mindenre felhasználható.

— Ti azt fogjátok ránc, mondogatta, hogy bolondok vagyunk, de csak is azért reszkírozátok meg ezt az állítást, mert többségben vagytok. Mielőtt elérjük a többséget, ti lesztek a bolondok és mi a rendes emberek.

Sokszor úgy érzem, hogy nem is állunk olyan messze a hatalmas alak, férfias szépségű Thewrewk Pista jóslatának beteljesedésétől.

Ujlaki Antal végigszalagta az egész szegedi sajtót s akkor lett a legszegényebb, mikor a leggazdagabb volt. A hátát a gőzfürdőben nem volt jó látni, olyan volt az, akárcsak a vagdalódeszka. Gárdonyi Gézával különöböztek össze — természetesen másokért, mint az újságírók általában —, a dologból párbaj lett. Ujlaki kezében sosem volt kard, egyet lépett előre, meghotlott hasra esett, Gárdonyi pedig soha meg nem érhetett és magyarázható módon nekiesett és elkezdte szabdalni az ellenfele hátát. Alig tudták megállítani.

A kórházban kezelt Férfit aztán meglátogatta Gárdonyi s elvitte neki ajándékba legfeljettebb kincsét, Móliusz-Juhász bibliáját.

Bánfalvy Lajos még abból a gárdából való, amelyik ott állt a Szegedi Napló bölcsőjénél és segített lendületbe hozni a modern újságírást. Nevelőintézet volt ez a lap s aki legalább egy esztendőit kiszolgált itt, az után kapkodtak a fővárosban.

Irányi Dezső vizsgálóbíró volt s a legelső népies írók közé tartozott. Pompás novelláit szívesen közzélték a fővárosi lapok is, önállóan talán csak egy kötete jelent meg. Jókedélyű, társaságot kereső ember, Dódija minden mulatni szerető bárátnak, aránylag fiatalon halt meg.

Várad Gyula katakéta volt valamelyik szegedi középiskolában, de szabad idejét írók, újságírók társaságában töltötte. Nagy tudású, közvetlen modoru, derűs kedvű ember, aki később, hogy elkerült Szegedről, szenvedélyes antiszemita cikkeivel tűnt fel. Ezek a cikkek könyv alakjában is megjelentek.

Régi riporter

Nappali portást

lehetőleg nyugdíjas, feltétlen megbízható és

egy éjjeli őrt keres

azonnalra állandó alkalmazásra, előkelő részvénytársaság. Eddigi pályát és fizetési igényt feltüntető részletes ajánlatokat „Öskeresztény” jellegre a kiadóhívatalba kér.

Tartós ondolálást legújabb francia géppel csináltasson. A haj nem törik és természetes fényt kap. Estélyi frizurák gyönyörűen készülnek. **Herédi Gizella Szeged, Kossuth Lajos sugárut 23.**

Takarmányrépamagvak már kaphatóak

áll. elismert fajtákban, olomzárólt minőségben. Előjegyzett tételeket kérjük mielőbb átvenni.

A K O S magkereskedés, Kiss-utca